

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/124/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212206646
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212206646.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: BL Telecom debt, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej 14, zast. splnomocnenkyňou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej 14, proti žalovanej: E. E., nar. XX. O. XXXX, bytom Y. X. S. XXX, o 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 24. júla 2012 č. k. 9C/52/2012-40 takto

rozhodol:

Odvolací súd pri p ú š ť a späťvzatie žaloby, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a konanie z a s t a v u j e .

Žiadna z účastníčok nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu a vyslovil tiež, že „žiadny z účastníkov“ (keď už, tak „žiadna z účastníčok“ , nakoľko v prípade žalovanej ide o fyzickú osobu ženského pohlavia a u žalobkyne naopak o právnickú osobu s právnou formou ženského rodu - pozn. odvolacieho súdu) nemá právo na náhradu trov konania.

Proti takémuto rozsudku podala včas v celom rozsahu len žalobkyňa odvolanie; následne však podaním z 23. novembra 2012, došlým súdu prvého stupňa 27. deň rovnakého mesiaca i roka vzala späť a to celkom žalobu.

Žalovaná na výzvu odvolacieho súdu (dorčenú jej 18. júla 2013, požadujúcu oznámenie súhlasu so späťvzatím žaloby v odvolacom konaní a doplnenú dovetkom podľa § 211 ods. 2 a § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“, čiže s poučením o tom, že v prípade nevyjadrenia sa v určenej lehote 10 dní bude odvolací súd usudzovať na súhlas so späťvzatím) nereagovala.

Podľa § 208 a § 79 ods. 1 poslednej vety O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Ak v prejednávanej veci žalobkyňa napadla včasným odvolaním rozsudok súdu prvého stupňa, celkom zamietajúci jej žalobu a to taktiež v celom rozsahu, spôsobila tým nedostatok právoplatnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa (v akejkolvek časti) až do času nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní. Tým nielenže otvorila cestu k preskúmaniu správnosti rozhodnutia v prvom stupni (zo strany odvolacieho súdu), ale až do času pristúpenia odvolacieho súdu k vecnému vyriešeniu problému nastoleného odvolaním (čiže k rozhodnutiu o odvolaní) bol vytvorený i priestor pre prípadné úvahy o tom, či v začatom konaní (či už odvolacom alebo celom) bude žalobkyňa pokračovať. Výrazom nezájmu pokračovať len v odvolacom konaní by bolo

späťvzatie odvolania - s následkom v podobe povinnosti odvolacieho súdu zastaviť len odvolacie konanie (tu por. § 207 ods. 2 a 3 O. s. p.), výrazom nezáujmu pokračovať v celom konaní potom späťvzatie žaloby (urobené aj v tejto konkrétnej veci), spojené so zastavením konania ako celku, čomu však v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa musí predchádzať i pripustenie späťvzatia a zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, brániaceho zastaveniu konania. Pre úspech zámeru iniciátora konania či jeho právneho nástupcu skončiť konanie druhým z práve priblížených spôsobov síce platné procesné právo Slovenskej republiky vyžaduje tiež, aby tu nebol nesúhlas toho, voči komu požiadavka uplatná žalobou smeruje (žalovaného alebo aj viacerých osôb v takomto procesnom postavení), aj táto podmienka však bola v prejednávanej veci rovnako splnená (hoc aj len nevýslovne, avšak s vedomosťou žalovanej o možnosti vyvrátiť domnienku jej súhlasu tým, že sa vysloví v prospech opaku).

Zastaveniu konania na základe späťvzatia žaloby tak v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia a to po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (s prihliadnutím k uvedenému vyššie totiž už takto nešlo o vec samu ani o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu).

Pri takomto spôsobe skončenia konania je to štandardne odvolací súd, ktorý stíha povinnosť rozhodnutia o trovách celého konania (prvostupňového i odvolacieho) a to práve preto, že rozhodnutie súdu prvého stupňa (vyporiadavajúce sa spravidla aj s otázkou trov prvostupňového konania) sa ruší ako celok (ani v tejto konkrétnej veci pritom nešlo o výnimku z pravidla). Zákonným podkladom tu okrem ustanovení o trovách konania v prvom stupni (§§ 142 - 151a O. s. p.) sú § 224 ods. 1 O. s. p. a tiež odsek 2 rovnakého paragrafu i zákona (druhé z takýchto ustanovení inak len pri jeho analogickom použití, nakoľko platné procesné právo proces rozhodovania o trovách konania v súvislosti s nástupom procesnej situácie predpokladanej ustanovením § 208 O. s. p. priamo neupravuje, použiť ale treba úpravu významovo najbližšiu a tou je práve úprava rozhodovania o trovách konania v súvislosti so zmenou rozhodnutia súdu prvého stupňa na odvolacom súde - keďže v takom prípade rovnako nastupuje následok v podobe nahradenia rozhodnutia súdu prvého stupňa rozhodnutím súdu odvolacieho).

Ak žaloba bola vzatá späť bez uvedenia dôvodu a bolo tak treba usudzovať na zavinenie žalobkyne na takomto následku (nakoľko zavinenie sa tu posudzuje z procesného hľadiska a zásadne pričíta tomu, kto dal k takémuto skončeniu konania podnet), do úvahy prichádzalo rozhodovanie buď podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (uplatnením zákonného pravidla, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak toto bolo zastavené) alebo podľa § 146 ods. 2 vety prvej zákona, o ktorom tu je reč (tu rozumej uplatnením výnimky z práve priblíženého pravidla, vyjadrenej tak, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je to on, kto je povinný uhradiť jeho trovy). Obraznú deliacu čiaru medzi takýmito prístupmi tvorí vznik trov konania na strane sporu nenesúcej vinu na zastavení konania v spojitosti s existenciou požiadavky na náhradu (vyjadrenej príslušným návrhom, tu por. i § 151 ods. 1 O. s. p.) a pretože žiadna z takýchto podmienok v prejednávanej veci splnená nebola (žalovanej preukázateľne v odvolacom konaní trovy nevznikli a pre prípad inak možného opaku ani nepodala návrh na priznanie náhrady), namieste bolo rozhodnutie podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.